

Učitelji koje pamtim

Kada bi me netko pitao: „Koji je to učitelj kojeg ćeš zauvijek pamtiti?“, odgovor bi glasio: nastavnik iz Geografije - Boško.

Nastavnik Boško predavao mi je Geografiju od petog do osmog razreda u osnovnoj školi. On je jedan od onih nastavnika koji te nauče ne samo o predmetu na primjer, kao što je u ovome slučaju Geografija, nego i o životu. On nas je od petog razreda učio da nije sve uvijek onako kakvim se čini i da život neće uvijek biti pošten i pravedan. Sjećam se da nas je u petom razredu razmjestio tako da sjedimo s onom osobom s kojom smo se najmanje družili i najmanje razgovarali. Mislim da je i on jednim dijelom utjecao na sve nas, naravno, nakon naše razrednice da bismo mi postali složan razred i jednog dana odgovorni ljudi. Kod njega na satu nije bilo ružnih riječi i krivih odgovora. Onaj koji nije učio, morao se ustati i stajati dok ne odgovori točno. Kada u testu nešto nismo dobro napisali, morali smo tu riječ ili riječi pisati u bilježnicu pet do deset puta. Tako sam ja zapamtila Andriju Mohorovičića. Onaj koji kaže ružnu riječ, morao se ispričati cijelom razredu. Svi smo ga voljeli jer iako je bio strog, bio je pravedan. On je kao neko svjetlo koje nas je vodilo kroz sve poteškoće i probleme, kako u školi, tako i izvan nje. Jednog dana kada je on upisivao sat, mi smo pričali, ali bio je jedan učenik koji nije znao za tiho pričanje. Nastavnik ga je premjestio u prvu klupu iako je taj učenik rekao da to nije pravedno. Toga dana nastavnik nas je sve naučio da život nije uvijek pravedan i da za svoje greške ponekad moramo platiti. Nastavnik me ponekad podsjećao na učitelja iz knjige *Vlak u snijegu* Mate Lovraka jer je i njihov učitelj uvijek bio tu za njih i mnogo toga ih je naučio.

Zato mu se ovim putem želim zahvaliti na svemu što me naučio.

Karolina Drača, 1. OG